

Bojos per un 'pedal'

JOSEP LLUÍS ERAS.

Sant Celoni

A hores d'ara encara deu quedar algun afeccionat a l'esport que coonsidera que es poden recórrer més de 200 quilòmetres diaris en bicicleta durant dues setmanes, pujar muntanyes que no trepa ni un 4x4 i baixar a 80 per hora per carreteres on un conductor normal no passaria de 30 si no es vol fotre dalta baix d'un marge amb el cotxe. Tot això sense prendre EPO, corticoides, esteroïdes, testosterona, dihidrotestosterona o carajillos de rom Pujol.

No és una crítica. Ja ens agradaria a molts llevar-nos cada dia amb aquell optimisme que ens fa pensar que trobarem un carret al super que no tindrà una de les quatre rodes travades, que el cotxe no deixarà de fer el sorollet just a l'entrar per la porta del mecànic, que el Windows no es penjarà i que TV3 no repetirà cap sèrie a l'estiu fins a fer-la avorrir. Però per fer-nos creure que els casos d'Alexandre Vinokourov, Cristian Moreni o Iban Mayo (o Marco Pantani, o...) són aïllats s'ha de tenir molta capacitat de convenciment.

Una altra cosa és que ens escandalitzem. De fet, és curiós que siguin els francesos els que hagin engegat aquesta croada contra aquestes substàncies quan un dels seus grans herois, l'Astèrix, es passa el dia lluitant contra les legions romanes totalment dopat amb el beuratge que li prepara el druida Panoràmix.

I és que, ja des dels inicis de la humanitat, s'han buscat tècniques i substàncies per millorar el rendiment davant els reptes. Els Bersèrkers de la mitologia nòrdica augmentaven la força en els combats prenent bufotenina, una substància que s'obté de l'amanita muscària. A la Grècia clàssica els fondistes, saltadors i lluitadors que par-

Un ciclista dopat amb hormones humanes seguit d'un altre dopat amb hormones d'ós bru (L'AGÈRM)

tipicaven en els Jocs Olímpics prenién extractes de plantes, es feien extirpacions de la melsa i recorrien a molts altres mitjans per millorar el rendiment. I a l'època precolombina els inques mastegaven fulles de coca per rendir més i millor en els seus ritus, feines i lluites.

Al segle XIX, en les curses de cavalls s'utilitzava l'heroïna i en la boxa la morfina. El ciclista galès Arthur Lindon va morir poc després de la Bordeus-París, al 1896, suposadament a causa d'una d'aquestes substàncies. Thomas Hicks, guanyador de la Marató dels Jocs Olímpics del 1904, va fer-ho gràcies a un còctel d'heroïna, alcohol i cocaïna. L'efedrina, la mare de les amfetamines, va córrer amb alegria pels Jocs Olímpics de Berlín del 1936 i pels camps de batalla de la Segona Guerra Mundial. Se suposa que el producte va ser

la causa de la mort del danès Knut Enemark Jensen durant la cursa de 100 metres contra rellotge dels Jocs Olímpics de Roma al 1960, de l'anglès Tom Simpson durant el Tour de França de 1967, i del jugador de futbol francès Jean-Louis Quadri el 1968.

El 1935, Ernest Laqueur va aïllar la testosterona i a partir de 1950 es va començar a utilitzar en aixecament de pes i atletisme i arreu pels països de l'est. El 1959, el tenista Andrés Gimeno va reconèixer haver-ne consumit, com Ben Jonson al 1988.

Però l'ús i consum de substàncies estimulants o de millora del rendiment no sempre donen el resultat esperat. I hi ha exemples molt evidents.

Tot i l'*Fabonamentina*, *bitlletina* i *taquillina* que obliga a consumir de manera obligada, periòdica i molt sistemàtica als usuaris de

Rodalies Renfe no ha aconseguit que els combois travessin la línia de meta de les estacions en el temps previst. De fet, moltes vegades ni hi arriben.

Tampoc la *facturina* ni la *incrementina* serveix perquè una cosa que hauria d'anar molt ràpida, ja que es diu corrent, vagi a la velocitat esperada o assumeixi els objectius determinats. Al contrari, el consum d'aquestes substàncies en moltes ocasions genera una pujada sobtada de tensió. I com saben els metges, i els ciutadans en general, les pujades de tensió no són gens bones i poden afectar diversos aparells de l'organisme: la nevera, l'ordinador, el televisor o la rentadora.

Davant d'aquestes situacions, afortunadament, els ciutadans podem seguir fent la nostra perquè disposem d'un antídote: la *pacientina*.

Negocis

Durant el Campionat de botifarra de la Festa Major d'Arbúcies, l'alcalde Roger Zamorano va fer-se càrrec de la gestió econòmica de les inscripcions i els premis. El tema de la Hisenda de l'Ajuntament el porta el socialista Toni Mora però sembla que quan es tracta de coses serioses com un Campionat de botifarra l'alcalde prefereix dur els comptes personalment.

Art

Dissabte es feia a Gualba un concurs de pintura. Una artista volia pintar fidelment la façana de l'Estanc de la Cati. Però quan el pintava amb la porta oberta li tancaven al cap de poca estona. I quan corregia el quadre i pintava la porta tancada li tornaven a deixar oberta. D'això els artistes en diuen el sofriment del procés creatiu.

Comunicació

A Santa Maria de Palautordera s'han apuntat a la moda de Sant Celoni i en el Ple de dilluns tots els regidors tenien al davant un cartellet amb el seu nom i cognoms. Cert que últimament se sent força gent dir allò de "Sembla mentida que no coneguis com són els polítics". Però, en general, es refereix a un altre tipus de coneixement que no es reflecteix a les enquestes del CIS.

Jocs

Dilluns es va signar a l'Ajuntament de Sant Celoni un protocol entre una desena de representants d'administracions i entitats. A l'acte oficial es va repartir la corresponent desena d'exemplars del protocol perquè tothom firmés tots els documents. Els fills van córrer a mans dels signants mentre buscaven els que els faltava per rubricar. La prova la van guanyar el gerent de l'Hospital i el director de l'ABS.